

18 رجب سال دهم قمري، وفات ابراهيم، پسر خردسال حضرت رسول اکرم (ص)

پیامبر اعظم (ص) دارای دو پسر به نامهای عبدالله و قاسم، معروف به طیب و طاهر و 4 دختر به نامهای زینب، رقیه، ام کلثوم و در نهایت مایه فخر انس و جن حضرت فاطمه زهرا (س) بودند که همگی آنها ثمره ازدواج نبی اکرم (ص) با حضرت خدیجه کبری (س) بوده و در مکه معظمه دیده به جهان گشوده بودند.

پیامبر اکرم (ص) بنا به تقدیر الهی از همسران دیگر فرزندی نداشت تا این که در سال هشتم قمري، ماریه قبطیه فرزندی پسر برای آن حضرت به ارمغان آورد. **خاتم انبیاء (ص)** نام مولود خویش را **ابراهیم** گذاشت و وی را بسیار دوست می داشت اما این کودک خردسال و محبوب پیامبر (ص)، عمر چندانی نکرد و در همان دوران طفولیت (کمتر از 2 سالگی) بیمار شد و در همان بیماری، در 18 رجب سال دهم قمري بدرود حیات گفت.

پیامبر (ص) در وفات فرزند کوچکش اندوهگین شد. از **امام جعفر صادق (ع)** روایت شد: هنگامی که ابراهیم رحلت کرد، اشک از دیدگان پیامبر (ص) جاری شد و در آن حال فرمود: دیده می گردید و دل اندوهناک است ولی چیزی که باعث خشم پروردگار گردد، نمی گویم.

برخی از صحابه پیامبر (ص) که شاهد حالت اندوه و گریه رسول خدا (ص) بودند، تعجب کرده و به آن حضرت عرض کردند: شما ما را از گریه بر مردگان نهی می نمودید، اکنون چگونه در سوگ فرزند خود اشک می ریزید؟ پیامبر اکرم (ص) در پاسخ آنان فرمودند: من هرگز نگفته ام که در مرگ عزیزان خود گریه نکنید زیرا این احساسات نشانه دلسوزی و مهربانی و ترحم است و شخصی که دلش بر حال دیگران نسوزد، مورد **رحمت الهی** قرار نمی گیرد. من گفته ام که در مرگ عزیزان، شیون نکنید و سخنان کفرآمیز و یا سخنانی که بوی اعتراض می دهد، نگویید و از شدت اندوه، لباس های خود را پاره ننمایید. **امیرمؤمنان علی بن ابی طالب (ع)** به دستور رسول اکرم (ص)، بدن ابراهیم را غسل داد و کفن کرد. آنگاه گروهی از اصحاب پیامبر (ص) جنازه ابراهیم را تشییع کرده و در **قبرستان بقیع** به خاک سپردند.